

“Ei ennenkuin luopumus valtaa alaa...”

“Until the Day...”

Hunt, Dave

October 31, 2008

Vuonna 1983 kirjoitin kirjan nimeltä Peace, Prosperity, and the Coming Holocaust (Rauha, Vauraus ja tuleva holokausti). Ensimmäinen luku oli "A Contrary Scenario (Päinvastainen näkemys)," jonka perustin ymmärrykseeni Raamatusta. Tällaisena muistan tilanteen: Korot USA:ssa olivat yli 20 prosenttia, osakekurssit olivat noin 700 DOW-indeksin mukaan ja asiantuntijat ennustivat romahdusta, joka saisi vuoden 1929 näyttämään menestykseltä, asuntomarkkinat olivat kuolleessa tilassa, kun myymättömiä taloja ja tyhjiä huoneistoja oli kymmenin tuhansin, kristillisten kirjakauppojen suosituimmat kirjat koskivat ”dollarin kuolemaa, välitöntä kansainväistä finanssiromahdusta, lähestyvää Neuvostoliiton hyökkäystä Israeliin jne.” Synkät tunnelmat vallitsivat.

Tuossa ensimmäisessä luvussa esitin Raamattuun perustuvan käsitykseni, että tuomion julistajien ennustukset olivat väriä: Reagan’in konstit toimisivat, vauraus olisi tulossa, eikä tulisi tapahtumaan mitään välitöntä hyökkäystä Israeliin. Tietämättäni tuohon aikaan neuvostoliittolaiset olivat sijoittaneet asevarastonsa Libanoniin miljoonan miehen valloitusarmeijaa varten. Israel rahtasi ne kaikki ulos, tuhansia rekkakuormia, vallattuaan Libanonin kesäkuussa 1982 pysäyttääkseen jatkuvan Israelin pommittamisen ja tukahduttaakseen terrorismia.

Tämä ”päinvastainen näkemys” piti pintansa 25 vuotta. Sitten tuli nykyinen maailmanlaajuinen rahamaailman lähes romahdus, kun oli vuosikausia rakennettu ”vaurautta” mahdottomalle velalle. Hyvin vakavat ongelmat ovat vieneet konkurssiin pankkeja ja liikeyrityksiä, panneet kymmeniä tuhansia pois töistä ja aiheuttaneet vaikeuksia miljoonille ahkerille kansalaisille. Hallitukset ovat tietysti ”ratkaisemassa” ongelmia painamalla rahaa ja kasaamalla lisää velkaa. Mihin tämä on viemässä meitä nyt?

Jotkut pelkäävät samanlaista osakemarkkinoiden romahdusta ja Lamaa kuin vuonna 1929. Useimmat ekonomistit kuitenkin epäilevät, että näin voisi käydä ottaen huomioon kaikki ne uudet sääntelykeinot, joita ollaan ottamassa käyttöön. Ylittäen maailmanlaajuiset rahamaailman ongelmat minun mielenkiintoni kohdistuu Tempaukseen, jonka edelleen uskon voivan tapahtua milloin tahansa.

Kristus julistaa, että Tempausta edeltävät päivät ovat Nooan ja Lootin päivien kaltaisia. Pane kuitenkin merkille, että vaikka nuo ajat olivat karkean moraalittomuuden aikoja, Hän ei edes mainitse sitä

tosiasiaa. Tässä Hänen sanansa:

Ja niinkuin kävi Nooan päivinä, niin käy myöskin Ihmisen Pojan päivinä: he söivät, joivat, naivat ja menivät miehelle, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin; ja vedenpaisumus tuli ja hukutti heidät kaikki. Niin myös, samoin kuin kävi Lootin päivinä: he söivät, joivat, ostivat, myivät, istuttivat ja rakensivat, mutta sinä päivänä, jona Loot lähti Sodomasta, satoi tulta ja tulikiveä taivaasta, ja se hukutti heidät kaikki, samoin käy sinä päivänä, jona Ihmisen Poika ilmestyy. . (Luukas 17:26-30, Matteus 24:37-39; Matteus 24:44)

Nooan ja Lootin tapauksessa tuomio ja tuho tulivat heti, kun uskovat oli otettu pois. Tuo malli ei kuitenkaan sovi siihen, mitä Raamattu sanoo tapahtuvan Tempauksen jälkeen: edelleen vaurautta ja vieläkin suurempi maailmanlaajuinen juutalaisten vaino.

Ei mikään VT:n kuvaus anna täydellistä UT:n profetiaa. Nooan ja Lootin päivinä sanonta "siihen päivään asti" tai "sinä päivänä" tarkoitti, että kaikki tapahtui 24 tunnin sisällä. UT:ssa se tarkoittaa "Herran päivää," joka alkaa Tempauksella, käsittää Suuren Ahdistuksen ja Millenniumin ja päättyy uusiin taivaisiin ja uuteen maahan.

Kristuksen varoitus keskittyy tosiasiaan, että Tempaus ("Nooa meni arkkiin... Loot lähti Sodomasta...") iskee hetkellä, jolloin tunnustavat kristitytkin kokevat yllätyksen! Se on tapahtuva hetkellä, jolloin Kristuksen paluu kokoamaan omansa Hänen Isänsä taloon, jossa on monta asuinsijaa," (Johannes 14:1-3) on viimeinen asia, jota useimmat kristityt odottavat, tai edes toivovat tapahtuvan. Väärä menestys tekee monet kristityt vastahakoisiksi jättämään maata taivaan vuoksi ("Tapahtukoon vain Tempaus ennen kuin kuolen, mutta ei vielä!"). Se on oleva Laodikean hengen jatkumista, joka on näytellyt tärkeää osaa siinä luopumuksessa, johon seurakunta on vajonnut aina vain syvemmälle sitten toisen maailmansodan.

Voisimme melkein sanoa, että tämä henki on ollut läsnä seurakunnan alusta saakka siitä lähtien, kun Kristus nousi takaisin taivaaseen vietettyään 40 päivää opetuslastensa kanssa ylösnousseessa ruumiissaan. Oli kunniaakasta aikaa Hänen hämmentyneille seuraajilleen tulla tuntemaan heidän Herransa uudella tavalla, joka poistaa kaikki epäilyksen jäänteet heidän mielistään ja saa heidät lähtemään toteuttamaan "lähetyuskäskyä," jonka Hän oli heille antanut.

On yllättävää, että huolimatta raivokkaasta vastustuksesta ja vainosta tuhannet uudet opetuslapset eivät olleet innokkaita lähtemään kodeistaan ja työpaikoistaan totellakseen Herransa käskyä "mennä kaikkeen maailmaan ja saarnata evankeliumia..." (Markus 16:15). Heillä oli edelleen liian mukavaa

Jerusalemmissä. Tarvittiin ”suuri vaino,” joka seurasi Stefanuksen kivittämistä, hajottamaan opetuslapset ympäri Juudean ja Samarian paikkakuntia...” (Apt. 8:1).

He eivät suinkaan menneet piileksimään, kuten ne yksitoista ylösnousemuspäivänä: ”Ne, jotka näin olivat hajaantuneet, vaelsivat paikasta toiseen [eivätkä ”todistaneet,” vaan] julistivat evankeliumin sanaa...” (Apt. 8:4). Seurakunta menestyi vainon alaisena. Se oli todellisen kasvun aikaa, jonka ”seurakuntakasvun liike” (jonka Schuller vuonna 1974 ilmestyneessä kirjassaan väittää aloittaneensa, ja jonka menestyneimmäksi oppilaaksi hän mainitsee Bill Hybels’in) lopullisesti turmeli.

Alusta saakka ”menestys” on ollut useimmille kristityille vaarallinen tila. ”Terveys ja rikkaus... nimeä se ja vaadi se” –evankeliumia, jonka Copeland oppi Kenneth Hagin vanhemmalta ja jota hän väitti Herran käskeneen hänen saarnata, ovat mainostaneet Crouch’it ja monen sortin hereetikot ja huijarit, joita Crouch’it ovat sponsorineet maailmanlaajuisella TV-verkostollaan. Tämä muka ”evankeliumi” on aina ollut väärä, mutta kun ”kristillinen” TV ja julkaisutoiminta mainostaa sitä luopuneelle seurakunnalle, niin tappava laodikealainen mentaliteetti, joka on itänyt vuosisatoja, on nyt täydessä kukoistuksessa. Olla ”rikas ja rikastunut eikä minkään tarpeessa,” mikä oli tuntematonta sille ”pienelle laumalle,” jonka Kristus jätti taakseen ja jolle Hän lupasi valtakunnan (Luukas 12:32), on tullut merkiksi Jumalan siunauksesta tämän päivän ”kasvuteollisuus kirkkoisuudessa (growth-industry Churchianity, alkukieleen sisältyy sanaleikki Churchianity vs. Christianity, suom. huom.)”

Tempaus on melkein unohdettu toivo. Useimmat kristityt tuntevat olonsa liian mukavaksi ollakseen valmiita lähtemään taivaaseen. Matteus 24 on tärkein luku Tempauksen ajankohdan ymmärtämiseksi. Jae 34 on synnyttänyt kuumia kiistoja: ”Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennenkuin kaikki nämä tapahtuvat.” Tämä on sanottu myös jakeessa Luukas 21:32. Erimielisyys koskee sanonnan ”tämä sukupolvi” merkitystä. Tällä sanonnalla kolme mahdollista tulkintaa:

1. Preteristit väittävät, että sanonnalla ”tämä sukupolvi” Jeesus viittasi niihin, jotka elivät maan päällä tuohon aikaan ja että Matteuksen 24. luvun profetia toteutui tuossa sukupolvessa Jerusalemin piirityksessä ja hävityksessä vuonna 70 AD. Tämä on selvästi erehdys, koska noina päivinä kaikki liha ei suinkaan ollut vaarassa tuhoutua (jae 22) jousten, nuolten, miekkojen ja keihäiden avulla. Tämän päivän aseet voisivat muuttaa tämän maapallon hehkuvaksi kekäleeksi, vailla mitään elämää, joka vain hiljaa lipuu avaruudessa. Paljon enemmän, joka ei tapahtunut tuohon aikaan, sisältyy Kristuksen varoitukseen: Kaikkien aikojen suurin ahdistus juutalaisille (jae 21, jonka Holokausti myöhemmin ylitti ja vielä pahemman ollessa tulossa, mikä lopulta tuo Israelin täyteen katumukseen ja pelastukseen- Sakarja 12:8-13:9). Ei myöskään mitään jakeissa 27-31 ennustetuista tapahtumista tapahtunut vuonna 70 AD.

2. Toiset ajattelevat, että Jeesus tarkoitti sitä sukupolvea, joka elää maan päällä silloin, kun Israel palasi maahansa vuonna 1948. Kuinka voitaisiin ”sukupolvi” määritellä siinä mielessä? On varmaa, ettei siihen voi laskea niitä, jotka eivät olleet vielä syntyneet. Sen täytyy olla jo silloin ollut ja edelleen elossa oleva sukupolvi – ja se on nyt jo melkein poissa.

Mielipiteeni on, että Jeesus ei puhunut kummastakaan edellä mainitusta. On olemassa kolmaskin mahdollinen merkitys, jota haluaisin kunnioittaen ehdottaa. Avain on se tapa, jolla Jeesus, Johannes Kastaja ja Pietari kaikki käyttivät sanaa ”sukupolvi.” Raamattu tulkitsee itseänsä: ”Te kyykäärmeitten sikiöt (Matteus 3:7; Matteus 12:34; Matteus 23:33; Luukas 3:7); Tämä sukupolvi on paha sukupolvi: (Luukas 11:29); Tämä paha ja avionrikkoja sukupolvi (Matteus 12:39); ”Niin käy myös tälle pahalle sukupolvelle (Matteus 12:45); Tämä paha ja avionrikkoja sukupolvi (Matteus 16:4); Voi, sinä epäuskoinen sukupolvi (Markus 9:19); Voi sinä epäuskoinen ja nurja sukupolvi (Matteus 17:17, Luukas 9:41); avionrikkoja ja syntinen sukupolvi (Markus 8:38); ”nurja sukupolvi” (Apt. 2:40).

Raamattu osoittaa, että vaikka monet yksilöjuutalaiset pelastuvat, niin Israel yleensä jatkaa epäuskossa ja kapinassa Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumalaa kohtaan. Milloin Israel vihdoinkin katuu ja palaa uskoon ainoaan tosi Jumalaan, Israelin Jumalaan? Ei ennen kuin maailman armeijat Antikristuksen johtamina Harmageddonilla ovat työntäneet Israelin häviön partaalle. Se on silloin, kun Kristus itse ”Toisessa Tulemuksessaan” palaa näkyvästi maan päälle ja tuhoaa Israelin viholliset (”kaikki silmät saavat nähdä hänet, niidenkin, jotka hänet lävistivät ja kaikki maan sukukunnat vaikeroitsevat hänen tullessansa” – Ilm. 1:7).

Koko Israel tulee katumaan luopumistaan Herrasta Sebaotista ja Messiaansa hylkäämistä ja ristiinnaulitsemista ja ”kaikki Israel on pelastuva...” (Room. 11:26). Silloin Israelissa on ennenkuulumaton valituksen aika (Sakarja 12:10-13:1), kun jokainen elossa oleva juutalainen toteaa, että Jeesus Kristus, Hän, jonka he ristiinnaulitsivat ja jota he ovat siitä lähtien halveksineet, kuoli heidän syntiensä tähden ja on se Lunastaja, jonka heidän omat profeettansa olivat luvanneet.

Mitä seurakuntaan tulee, niin jokainen Jumalan Sanaa tunteva tietää sen tosiasian, että vuosikymmenien ajan olemme vakaasti vajonneet yhä syvemmälle luopumukseen, sellaiseen, jota vain 50 vuotta sitten harvat Jumalan ihmiset olisivat voineet edes kuvitella. Siihen on hyvin paljon syitä, mutta tärkein on se, kuinka Jumalan Sanaa tänä päivänä halveksitaan joidenkin niiden taholta, jotka kutsuvat itseään kristityiksi ja jopa monien seurakunnan johtajien taholta. Sen, minkä Jumala on innoittanut ”Jumalan pyhät miehet” kirjoittamaan ja josta Raamatun kaanon koostuu, katsotaan olevan tylsää ja se täytyy esittää tavoilla, jotka vetoavat moderniin mieleen. Meillä on kymmenittäin elokuvia

ja DVD-videoita, jotka esittävät näytelmäsovituksen sanoista ”näin sanoo HERRA.” On yksi asia tallentaa opetuksensa Jumalan Sanasta DVD:lle. Esittää Raamattua siitä tehdyn näytelmäsovituksen kautta, eikä Kirjoitusten puhtaiden sanojen kautta, on kauhistus. On melkoista röyhkeyttä keneltä tahansa yrittää ”parantaa” Pyhää Jumalan Sanaa! Nämä muuttelijat sen sijaan, että parantaisivat, itse asiassa trivialisoivat, silpovat ja tuhoavat, mitä Jumala on sanonut.

Monet kristityt, varsinkin heidän lapsensa, ovat niin rakastuneet televisioon, etteivät osaa istua hiljaa ja lukea Raamattua. Kristusta kutsutaan ”Jumalan Sanaksi.” Hän on ”Elävä Sana”... ”totuuden sana” (Ps. 119:43), ”elämän sana.” (Fil. 2:16). Häntä ei missään kutsuta totuuden ”kuvaksi.” Me olemme ”uudestisyntyneet...Jumalan sanan kautta... sanan, joka on meille ilosanomana julistettu...” (1.Piet. 1:23-25). Tällaisia jakeita on kymmenittäin.

Yrittäkäämme vähän modernisoida tälle uudelle sukupolvelle: ”Uudestisyntynyt Jumalan DVD:n kautta... elävän DVD:n... totuuden DVD:n...DVD:n, joka evankeliumin kautta on saarnattu jne.” Paavali käski Timoteusta ”saarnaamaan sanaa” (2.Tim. 4:2). Hän ei sanonut: ”Muuta tai tee näytelmä sanasta”! Tämä ei ole semantiikkakysymys. Kysymys on erosta Jumalan tien ja ihmisen tien välillä, elämän ja kuoleman välillä!

Me emme uskalla mukautua siihen luopumukseen, joka on vallannut seurakunnan. Kuten Aamos julisti, on Jumalan Sanan nälkä – ei siksi, etteikö sitä olisi saatavana nälkäisille lukijoille, vaan koska sitä ei saarnata monissa kirkoissa, jotka vain joitakin vuosia sitten olivat opillisesti raittiita ja todella saarnasivat Sanaa Pyhän Hengen voimassa. Laumaa on ruokittu väärillä ”käännöksillä.” On selvää että olemme näkemässä HERRAN sanojen kuulemisen nälkää." (Aamos 8:11). Eikä ainoastaan, ettei Jumalan Sanaa saarnata, vaan myös useimmat niistä, jotka luulevat tekevänsä sitä, käyttävät väärennettyjä ”Raamattuja” omansa ja kuulijoidensa sielun vahingoksi.

Eugene Peterson on yksi esimerkki. Hän uskaltaa kutsua käännöstään The Message "uudeksi Raamattuversioksi,” kun se tosiasiaa vääntelee (pervert) Raamatun! T.A. McMahan on tuonut meidät ajan tasalle koskien Rick Warren’ia (TBC, 9/08). Se kompromissi, jonka Warren on tehnyt evankeliumin suhteen, särkee sydämeni. Olen ollut vastahakoinen panemaan häntä samaan kategoriaan sellaisten totuuden vihollisten kanssa, kuin Peterson, mutta silti The Message on jatkuvasti Warren’in suosima ”Raamattu” (see TBC, 4/04 for quotations from The Message). Hän on saanut miljoonat noudattamaan esimerkkiään Peterson’in seuraamisessa. Hän näyttää nykyisin uskovan, että on tärkeämpää antaa kadotetuille sieluille ruokaa ja lääkettä tämän elämän ajaksi P.E.A.C.E. – suunnitelmansa kautta, kuin antaa heille evankeliumi ikuisuutta varten ja siunatumppaa antaa heille fyysisiä ja ajallisia siunauksia, kuin johtaa heitä taivaaseen.

Meidän täytyy kysyä itseltämme jatkuvasti uskomme todella, että Herramme Jeesus Kristus on ainoa tie taivaaseen ja elämme Hänien sanojensa mukaan. Voimme sanoa Paavalin kanssa: ”Minä en häpeä Kristuksen evankeliumia”? Uskomme todella, että tämä evankeliumi on ”Jumalan voima pelastukseksi jokaiselle, joka uskoo” ja että maailma on kadotettu ilman Kristusta? Onko tämän tosiasian täysi ja pelottava merkitys todella saanut otteen sydämestämme ja mielestämme? Puhun ennen muuta omalle sydämelleni.

TBC on perusteellisesti ja usein paljastanut roomalaiskatolisuuden väärän evankeliumin, joka edelleen lähettää ihmisiä helvettiin lukemattomin miljoonin. Kuitenkin huolimatta myös muiden tekemistä erinomaisista paljastuksista katolinen ”evankeliumi” saa yhä laajempaa hyväksymistä evankelikaalien keskuudessa. Ennen oli monia raittiita kirjoittajia ja johtajia, jotka vastustivat voimakkaasti roomalaiskatolisuutta, mutta nyt tuskin kukaan vastustaa tätä uskonnollista systeemiä, joka on todennäköisesti lähettänyt helvettiin yhtä monta sielua kuin Islam. On äärimmäisen rasittavaa muistuttaa evankelikaaleille, jotka tulevat Billy Graham’in ja Rick Warren’in luota, että roomalaiskatolisuus kadottaa tuhansia miljoonia – varsinkin, kun nämä kaksi miestä johtavat evankelista seurakuntaa hyväksymään katolisuuden toisena tienä taivaaseen.

Eikö Herra ”lähetyskäskeissä” käskenyt opetuslapsiaan menemään kaikkeen maailmaan ja saarnaamaan evankeliumia kaikille luoduille? Onko tätä käskyä koskaan peruutettu? Ehdottomasti ei. Tänä päivänä se edelleen koskee jokaista kristittyä. Mutta mitä evankeliumia sitten pitäisi saarnata? Evankeliumi on niin väännelty, tingitty, katolisoitu ja Jumalan voima pelastukseksi on otettu siitä pois, ettei vain ketään loukattaisi. Kiittäisivätkö helvetissä olevat meitä siitä, että säästimme heitä loukkaukselta, joka olisi vienyt heidät helvetin asemesta taivaaseen?

Pidätämmekö evankeliumin pelastumattomilta itsekkäistä syistä? Häpeävätkö jotkut meistä ahdasta porttia, jonka evankeliumi pakottaa meidät esittämään niille, jotka pitävät parempana tuhoon johtavaa laveaa tietä? Jumalan Sana on selvä: ”Ihmispelko panee paulan, mutta Herraan luottavainen on turvattu.” (Snl. 29:25).

Aika on lyhyt ja iankaikkisuus loppumaton. Meidän täytyy tutkia jälleen sydäntämme ja alkaa elää, kuin todella uskoisimme tämän. TBC